

Lessons from the First Daf for the rest of Shas

Timely Torah, Sunday January 4th

This shiur is kindly sponsored by Dr Barry and Judy Kohn upon the yahrtzeit of his father Aaron Kohn - Aharon Bunim ben Dov Berish HaLevi ע"ה

Page 2 First

1. Sefer Taamei Haminhagim

שכב עניני ראש השנה

תשכב מעם שנקרא שבת תשובה ולא שבת שובה, אפשר לומר ע"ד האמת כי מי שסובר שכבר קיים כל התורה מאל"ף ועד תי"ו, באמת שעדיין לא התחיל לידע אף האל"ף וצריך לחזור וללמוד האל"ף. ומה המעם נ"ל מה שכל המסכתות מתחילין מדף ב' ולא מדף א', להורות שלא יתנאה האדם אחר שלמד כל המסכתות, כי עדיין לא למד האל"ף כו'. וכן כל שבת הוא תיקון כל השבוע. וא"כ השבת האחרון של כל השנה הוא נדמה לתי שהוא סוף האותיות, כן השבת האחרון של כל השנה ידמה לאדם שכבר תיקן כל השנה ע"י השבתות. אבל באמת צריך לחזור ולתקן כל השבתות בעצמם. וז"ש שבת תי (פי' האחרון), שובה* (מנ) לתקן

1. Sichos, Erev Shavuos, 5745, section 3

The previous Rebbe instituted the custom to study the tractate of Sotah during the 49 days of the Omer, one page of Gemara each day. Consequently the siyum of the tractate occurs on Erev Shavuos, namely, today, which is the 49th and last day of the Omer.

But first let me broach a "klotz-kashe" which seems to be quite perplexing. It is generally accepted that the tractate Sotah has 49 pages which correspond to the 49 days of Omer. Actually, however, there are only 48 pages in Sotah because, as in all Gemaras, it starts on page 2! What will be studied on the 49th day?

Answer:

The *title page* of Sotah will complete the 49 pages to match it to the 49 days of Sefirah.

But this needs some explaining. The title page serves as a guard on the volume just as the gate of a city guards against the entry of unwanted elements. On a simple level, the cover page protects the siddur, or Tehillim or Gemara from curling pages, dirt, tearing, etc. Thus it is connected (albeit subservient) to the contents of the book itself.

However, in the case of Sefirah the first day is the most important, for on that day the measure of barley was actually brought to the Temple and from that day on we begin counting the Omer. How would the title page serve this same important function? The answer must be that the *name* of the tractate is printed on the title page. The name, of course, embodies the essence of the whole tractate. When you write the name of a book (from the title page) in a bill of sale, the ownership is transferred to the buyer. This is especially so when we speak of Hebrew names, as the Baal Shem Tov taught, that the Hebrew name brings life and existence.

It should be noted that in Shaloh it says:

Even the absolute ignoramus, who laments his limited understanding and grasps nothing, if he will read with a sincere heart the *names* of the books of Scriptures and the Oral Torah ... names of all the tractates ... the reading of the names (of the books) will be reckoned as if he had actually read and studied all of them. (Shaloh 13:8)

So the title page, with the name of the tractate, is not just a guardian but also encompasses, invigorates and enlivens all the following pages.

Thus the title page is really associated with the first day of the Omer which is the source from which all the other days flow. By taking the title page you have the whole tractate, which is why we say that the end is bound to the beginning. When you finish learning the tractate you have the whole thing – but, you also had it in the first day when you read the title page and decided to study one page a day for 49 days!

Looking forward or looking backwards

2. Kohelles 10:12

A wise man's mind tends toward the right hand, a fool's toward the left.	לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו:
--	--------------------------------

3. What happened to your goals? The science of motivation can help you finish what you started, Chicago Booth Review, ALICE G. WALTON | FEB 23, 2017

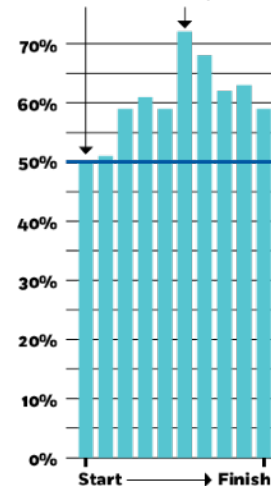
Break big projects into smaller tasks

Motivation waxes and wanes as you work on a particular goal. You start off motivated, and you are motivated again toward the end of a project. But in the middle stretch, your motivation tends to lag, data suggest.

Fishbach and her former student, Northwestern University's [Maferima Touré-Tillery](#), observed this across a series of tasks. In one experiment, which involved 10 trials, they asked participants to proofread passages for spelling and grammatical errors, and they had participants determine the length of those passages by coin flips. The results conformed to chance at the beginning and end of the tasks, where participants assigned themselves to read short passages about half the time, as would be expected by

Participants who reported winning coin flips to do an easier task

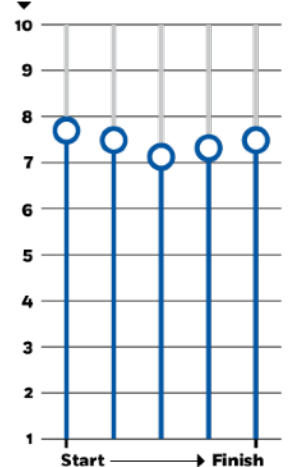
Results should have remained at about 50 percent but rose in the middle of the sequence.

Quality ratings for a sequence of detail-oriented tasks

Participants' work is poorer in the middle of the sequence than the beginning or end.

Scale: 10=excellent

Touré-Tillery and Fishbach, 2011

random coin flips. But in the middle, participants assigned themselves to short passages 70 percent of the time, suggesting that they probably assisted the flipping process—cheated—in the middle section.

Similarly, when the researchers recorded how observant Jews lit candles throughout the eight-day holiday of Chanukah, they saw people lag in the middle of the task. On the first night, 79 percent of the 202 people they observed reported lighting candles, but that dropped to 49 percent by the fifth night, before rebounding to 57 percent on the final night. And the more observant the participants were, the more likely they were to light candles at the beginning and end of the festival, “but behaved like less religious participants in the middle,” the researchers write.

Fishbach and Touré-Tillery saw the same pattern when they asked people to cut out a series of shapes. “The participants did a better job on the first and last shapes—where they were literally cutting corners—and worse in the middle,” says Fishbach. “This is telling. The beginning and end of a project tend to be motivating.” We identify with our own actions more at the beginning and end of tasks, the researchers say. We see the middle stretch as less indicative of who we really are. So to motivate yourself in the middle of a task, minimize the amount of time you spend there by deconstructing your end goal. “Break a goal into shorter subgoals to maximize beginnings and ends, and to minimize middles,” says Fishbach. “Instead of an annual goal, set a monthly goal. Instead of weekly, make it daily.”

Being in Control

4. Rosh Yosef, Brachos 2a

אין מיקרי עובר וכו', משא"כ כאן עובר מיקרי כד כדי שלא יאכל כמו לפירוש רבינו יונה. ואתי שפיר לרבן גמליאל בנאכלין לא פליג, דהרחקה לכתחלה עבדו אך לא מיקרי עובר על דברי החכמים וכו', משא"כ כאן עובר מיקרי לחכמים סייג מפשיעה, ורבן גמליאל סייג בפשיעה לית ליה ולכתחלה על כל פנים לא. והלכתא כחכמים, וזהו שכתב הכסף משנה (שם) דפסק כחכמים (ובגמ') [ובהגהות מיימוני] ציין כרבן גמליאל,

השיטה ג' היא שיטת הרמב"ם ז"ל פ"א מקריאת שמע ה"ט, מאימתי זמן קריאת שמע מצותה מצאת הכוכבים עד חצות וכו' כדי להרחיק אדם מן הפשיעה. שינה בצחות לשונו הטהור מעבירה לפשיעה²³, והיא פשוה תחלתה כרבינו יונה דלכתחלה מצותה מיד (משום הכי אמר "מצותה"²⁴) ולרבינו דיעבד עובר על דברי חז"ל מיקרי באיחר לאחר חצות. והטעם לא מפני הרחקת עבירה כמו בנאכלין עד חצות, דהתם לכתחלה אין ראוי לסמוך לאכול לאחר חצות ואם איחר

ולמה שכתבנו כחכמים דאל"כ לא היה כותב פשיעה במקום עבירה והבן²⁵. זהו מה שרצינו לבאר בכאן, ולקמן דף ט' ע"א (רי"ה והמה) ודף ד' ע"ב (רי"ה ויש) אבאר עוד אי"ה.

No Neutral Ground

5. Ein Aya, Brachos 2b

הראב"ד, ע"כ נותן הוא ג"כ שיעור מוגבל לבין השמשות, ור' יוסי ס"ל שאינו במציאות בפועל דבר של רשות, שאינו לא ממעשיהם של רשעים ולא ממעשיהם של צדיקים, כ"א בכח, ע"כ א"א לעמוד עליו, ונגד זה ג"כ א"א לעמוד על זמן מורגש, שאינו מן היום ומן הלילה.

ד. רבי יוסי אומר, ביה"ש כהרף עין זה נכנס וזה יוצא וא"א לעמוד עליו. נראה לתן רמז במחלוקת רבי יהודה ורבי יוסי, אם יש לעמוד על זמן בין השמשות, או שאין שיעור מורגש כלל לבין השמשות. וי"ל ע"פ דברי חז"ל במדרש¹, "ויקרא ד' לאור יום אלו מעשיהם של צדיקים, ולחושך קרא לילה' אלו מעשיהם של רשעים". והנה בחובת הלבבות² חקר אם יש במציאות ענין ממוצע בין מעשה המצות לעבירות, והחליט שאין ביניהם ממוצע כלל, שהרי ההכרח הוא מכלל מעשה המצוה, והמותר נכנס בשער האסור. אמנם יש לדון בדבריו ז"ל. ומדברי הראב"ד בשער הקדושה שבספר בעלי הנפש, משמע שיש מציאות ג"כ לדבר של רשות. וי"ל שזה רמוז ג"כ בענין מחלוקתם הטבעית, שכיון שלילה רומז למעשיהם של רשעים ויום למעשיהם של צדיקים, א"כ בין השמשות, שהוא הממוצע בין יום ללילה, רומז על עניני הרשות. ור"י ס"ל שיש במציאות עניני רשות כדעת